

V. May Tomic

Latin Prose Comp Assignment 2: Paul Fussell Excerpt (1975)

Americani quippe qui Californiae papavera novissent impudentur quominus copiosa exactaque signa ex litteris Magni dictu Belli intellegant. Ei qui papavera flava luteave concipit, haec quae inter ordines alios ex alio crucium florent ornamenta plus quam signa videbantur. Is omittet gravem similitudinem,ⁱ a fortuito homoeoteleuto McCrai et Miltoni indicatum, illi floris cui facies sanguine tincta est et qui miseriam significat ex Lycida, quoque rubri purpureive floris cuius nos Frius commonetⁱⁱ et qui saepissime in pastoralis lamentatione crescat. Vero agros Belli tot cyanos quot miniatulaⁱⁱⁱ papavera opplent,^{iv} sed illis quoniam contextu Angli pastoralis lamentationis carent non potest uti. Ex eodem instituto,^v alaudae luscinaeque solae deligunt memini et uti ex cunctis avibus quae auditae manifestaeque sunt in Franco Gallica. Omnes notant et recordantur illa quae notare et recordari litteris nobliores quoque valgatoris quasi docentur. Erras si cogitas papavera in litteris Magni dictu Belli esse quia vere in agris Galliae et Belli est. Stephanus Grahmius in codicem lugubrium lamentationum *The Challenge of the Dead*, qui anno 1921 promulgatus, scribit 176 paginae non singulo papavero revocato, etsi rosas et cyanos et multos alios flores patriae deligit revocare. Vera dicat qui loquitur Grahmius papavera omittere quod suus in suo codice non vult significatione papaverium uti. Grahmius in hoc codice dicit superstites belli debere iam quasi sacrificium libentium militum imitari, ipsi qui sacrificium Christi imitari. Papavera Grahmius prodigiora et superstitiosiora sunt.

ⁱ Caes. B. G. 7, 73

ⁱⁱ Cic. Verr. 2, 4, 26, § 57

ⁱⁱⁱ Cic. Att. 16, 11, 1.

^{iv} Cic. Tusc. 2, 16, 38

^v Liv. 6, 10, 6